

29 Οκτωβρίου, 1992

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146, 28, 23, 29 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

THE OVERSEAS PEOPLE (TOP) BUILD LTD,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 315/91).

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσφυγή κατά άρνησης έκδοσης άδειας οικοδομής — Γνωστοποίηση της εγκριτικής απόφασης του καθ' ου η αίτηση Δήμου στο στάδιο της ένστασης, καθιστά την προσφυγή άνευ αντικειμένου.

5

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσφυγή κατά παράλειψης απάντησης της Διοίκησης κατά παράβαση του Άρθρου 29 του Συντάγματος — Απάντηση στο στάδιο της εκδίκασης της προσφυγής — Παύει να υπάρχει ένομο συμφέρον εκτός αν ο προσφεύγων αποδείξει ζημιά από την παράλειψη

10

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της την παράλειψη των καθ' ων η αίτηση να απαντήσουν στο αίτημά της για έκδοση σ' αυτήν άδειας οικοδομής.

15

15 Στα πλαίσια της ένστασης των καθ' ων η αίτηση, αυτοί γνωστοποίησαν την έγκριση της αίτησης και πρόβαλαν τον ισχυρισμό πως, εφόσον η αίτηση εγκρίθηκε, η προσφυγή είχε καταστεί άνευ αντικειμένου καθ' ότι πέραν της παράλειψης 20 διαλεκτικά προσβλήθηκε και η άρνηση έγκρισης της αίτησης.

20

25 Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε πως η προσφυγή δεν κατέστη άνευ αντικειμένου γιατί μόνη προσβληθείσα ήταν η παράλειψη εξέτασης της αίτησης, απόφασης και κοινοποίησης της απόφασης αυτής. Εφόσον δε δεν είχε υπάρξει κοινοποίηση της απόφασης η αιτήτρια δικαιούτο στην συνέχιση της προσφυγής της.

25

The Overseas People (TOP) Build Ltd v. Δήμ. Στροβόλου (1992)

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Στην υπό κρίση υπόθεση, από τη διατύπωση των θεραπειών που ζητούνται, γίνεται φανερόν, και δεν συμμερίζομαι τις 5
εισηγήσεις του δικηγόρου της αιτήτριας, πως επιζητείται διαζευκτικά να κηρυχθεί παράνομη, άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα, εκτός από την παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει την υποβληθείσα αίτηση, η παράλειψή του να την 10
ικανοποιήσει και να εκδώσει την αιτούμενη άδεια οικοδομής. Η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει την αίτηση, υποδηλοί παράλειψη να αποφασίσει, ενώ η παράλειψή του να ικανοποιήσει την υποβληθείσα αίτηση, σημαίνει παράλειψη να ικανοποιήσει το αίτημα και επομένως, προσβάλλεται η άρνησή του να εγκρίνει, να 15
εκδώσει, την αιτηθείσα άδεια. Το ότι η αιτήτρια προσβάλλει και την άρνηση του καθ' ου η αίτηση να αποδεχθεί το αίτημά της, προκύπτει και από τους λόγους ακυρότητας που αναφέρονται στην αίτηση.

Υπό τις περιστάσεις, η αιτήτρια δεν μπορεί να επιτύχει στην 20
προσφυγή της γιατί, όσον αφορά την άρνηση, ο καθ' ου η αίτηση, όπως φάνηκε στην υποβληθείσα ένσταση, δεν αρνήθηκε την ικανοποίηση του αιτήματος της αιτήτριας. Τουναντίον, το αίτημά της εγκρίθηκε και η έγκριση αυτή έγινε γνωστή σε αυτήν με την κοινοποίηση της ένστασης στην προσφυγή. Επομένως, βρίσκω ότι 25
δεν υπάρχει αντικείμενο προς συζήτηση ενώπιόν μου, όσον αφορά την ισχυριζόμενη άρνηση του καθ' ου η αίτηση.

Όσον αφορά την παράλειψη, η αιτήτρια έχασε το έννομό της συμφέρον, γιατί, μετά την καταχώρηση της προσφυγής, της 30
ανακοινώθηκε με την ένσταση η εγκριτική απάντηση του καθ' ου η αίτηση και δεν υπάρχει μαρτυρία που να καταδεικνύει πως η αιτήτρια, κατά το χρόνο που υπήρχε η παράλειψη, υπέστη οποιαδήποτε ζημιά.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 35

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Δήμος Λεμεσού v. Ευαγγέλου και Άλλων (1990) 3 A.A.Δ. 4263· 40

Kyriakides v. Republic, 1 R.S.C.C. 68·

Christodoulides & Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 357·

4 Α.Α.Δ. The Overseas People (TOP) Build Ltd v. Δήμ. Στροβόλου

Theophilou v. Improvement Board Yermasoyia (1985) 3 C.L.R. 2016.

5 *Panayiotopoulou-Toumazi v. Nicosia Municipality (1985) 3 C.L.R. 2405.*

Pierides & Others v. Paphos Municipality (1986) 3 C.L.R. 1788.

Προσφυγή.

10

Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται παράνομη, άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει και/ή να ικανοποιήσει και/ή να εκδώσει την άδεια 15 οικοδομής όπως η αίτηση ημερομηνίας 31.1.1985 των αιτητών και πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

20 Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές.

Π. Λυσάνδρου, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια εταιρεία ζητά δήλωση του Δικαστηρίου με την οποία να κηρύσσεται παράνομη, άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει 30 και/ή να ικανοποιήσει και/ή να εκδώσει την άδεια όπως η αίτηση ημερ. 31.1.85 των αιτητών και πως ό,τι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί.

Τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης αρχίζουν στις 35 5.7.84, όταν υποβλήθηκε αίτηση για άδεια οικοδομής για ανέγερση στο Τεμ. 126, Φ/Σχ. ΧΧΙ/62.Ε.2, στο Στρόβολο, 25 οικιστικών μονάδων και 6 καταστημάτων. Η αίτηση αυτή μελετήθηκε και στις 8.10.84 το τότε Συμβούλιο Βελτιώσεως Στροβόλου αποφάσισε να καλέσει την τότε 40 αιτήτρια και ιδιοκτήτρια του κτήματος να υποβάλει νέα τροποποιημένα σχέδια (βλ. Παράρτημα Γ).

Στις 30.1.85 υποβλήθηκε από την ιδιοκτήτρια νέα

αίτηση για ανέγερση πολυόροφης οικοδομής μέσα στο χώρο του ρηθέντος τεμαχίου, που βρισκόταν εντός της περιοχής υδρεύσεως Μείζωνος Λευκωσίας.

Στις 12.7.85 και ενώ η δεύτερη αίτηση ημερ. 30.1.85 5
βρισκόταν υπό μελέτη, η ιδιοκτήτρια, με επιστολή της
ημερ. 6.7.85, υπόβαλε τροποποιητικά σχέδια και ζήτησε
επανεξέταση της αρχικής της αίτησης ημερ. 5.7.84.
Ακολούθησε νέα μελέτη και υποβλήθηκαν νέα σχέδια για
τακτοποίηση παρατηρήσεων της Πυροσβεστικής 10
Υπηρεσίας.

Ακολούθως συστήθηκε, από τα αρμόδια κυβερνητικά
τμήματα, η έκδοση άδειας-με βάση τη δεύτερη αίτηση ημερ.
30.1.85 και στις 25.4.85 εγκρίθηκε η αίτηση αυτή (βλ. 15
Παράρτημα ΚΑ), πλην όμως, η εγκριτική απόφαση δεν
κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια.

Στις 8.10.90, επειδή το τεμάχιο της αιτήτριας εντάχθηκε
ολόκληρο στην περιοχή υδρεύσεως Μείζωνος Λευκωσίας, 20
μελετήθηκε εκ νέου η πρώτη αίτησή της. Η αίτηση αυτή και
πάλι δεν συστήθηκε από τα αρμόδια κυβερνητικά τμήματα
και ο καθ' ου η αίτηση, με επιστολή του ημερ. 6.12.90,
πληροφόρησε την αιτήτρια τους λόγους για τους οποίους
δεν μπορούσε να εγκριθεί η αίτησή της με βάση τα 25
τροποποιητικά σχέδια που υποβλήθηκαν στις 12.7.85.

Στις 14.2.81 η αιτήτρια, με επιστολή της ημερ. 11.2.91,
ευχαρίστησε τον καθ' ου η αίτηση για την απάντησή του
στις 6.12.90 και ζήτησε να της δοθεί απάντηση στη δεύτερη 30
αίτησή της ημερ. 30.1.85, για την οποία υπήρξε εγκριτική
απόφαση, αλλά δεν κοινοποιήθηκε σ' αυτή. Η κοινοποίηση
δεν έγινε και σαν αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα
προσφυγή.

Το θέμα που εγείρεται στην υπό κρίση υπόθεση είναι
κατά πόσο η αιτήτρια, με την προσφυγή της, προσβάλλει
μόνο την παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει και
να γνωστοποιήσει εγγράφως σ' αυτήν την απόφασή του
στην αίτηση ημερ. 30.1.85, ή κατά πόσο προσβάλλει 40
διαζευτικά και την άρνηση του καθ' ου η αίτηση να
εγκρίνει την αίτηση, που συνάγεται από την παράλειψή
του να απαντήσει στην αιτήτρια.

Είναι η θέση του δικηγόρου της αιτήτριας πως αυτή προσβάλλει μόνο την παράλειψη και εισηγείται πως ο καθ' ου η αίτηση είχε υποχρέωση, βάσει του άρθρου 29 του Συντάγματος, να εξετάσει την αίτηση, να την
5 αποφασίσει και να κοινοποιήσει τη σχετική απόφαση προς την αιτήτρια. Αν δεν υπάρξει κοινοποίηση της απόφασης, τότε δεν υπάρχει "ικανοποίηση" του αιτήματος της αιτήτριας, είτε, και επομένως, η αιτήτρια δικαιούται να προχωρήσει με την εκδίκαση της
10 προσφυγής της, η οποία δεν καθίσταται άνευ αντικειμένου. Επίσης, ανέφερε πως η μόνη κοινοποίηση της σχετικής απόφασης που έγινε είναι η αναφορά της στην ένσταση του καθ' ου η αίτηση, που καταχωρήθηκε στο Δικαστήριο στις 27.2.92 και, επομένως, η προσφυγή
15 δεν μπορεί να καταστεί άνευ αντικειμένου.

Τουναντίον, ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση εισηγείται πως η αιτήτρια προχώρησε πέραν της παράλειψης και διαζευτικά προσβάλλει και την άρνηση,
20 του καθ' ου η αίτηση να εγκρίνει την αίτηση και βασιζόμενος στην Α.Ε. 841 *Δήμος Λεμεσού v. Ευαγγέλου*, απόφαση ημερ. 11.12.90, εισηγείται την απόρριψη της προσφυγής, γιατί κατέστη άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι, με την ένσταση του καθ' ου η αίτηση, κοινοποιήθηκε
25 στην αιτήτρια η εγκριτική απόφαση.

Στην υπόθεση *Δήμος Λεμεσού v. Ευαγγέλου* (ανωτέρω), ο αιτητής-εφεσίβλητος ζητούσε διαζευτικές
30 θεραπείες που βασιζόνταν στην άρνηση και/ή παράλειψη των καθ' ων η αίτηση- εφεσειόντων να εκδώσουν άδεια διαχωρισμού οικοπέδων. Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, θεώρησε ότι με τον τρόπο που διατυπώθηκαν οι ζητούμενες θεραπείες, ουσιαστικά ο εφεσίβλητος επρόβαλλε την άρνηση των εφεσειόντων να
35 εκδώσουν την άδεια διαχωρισμού, προφανώς γιατί, μετά την πάροδο αρκετού χρόνου, δεν είχε κοινοποιηθεί σε αυτούς οποιαδήποτε απόφαση και, επομένως, εξέλαβαν τη στάση αυτή σαν άρνηση στην αίτησή τους. Η απόφαση, όμως, εκείνη ουσιαστικά ελήφθη και μάλιστα πριν από
40 την καταχώρηση της προσφυγής, έγινε όμως γνωστή στους εφεσίβλητους με την κοινοποίηση σε αυτούς της ένστασης στην προσφυγή. Υπό τις συνθήκες, το Ανώτατο Δικαστήριο κατάληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε

αντικείμενο για συζήτηση ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου και απεδέχθη την έφεση.

Στην υπό κρίση υπόθεση, από τη διατύπωση των θεραπειών που ζητούνται, γίνεται φανερό και δεν 5
συμμερίζομαι τις εισηγήσεις του δικηγόρου της αιτήτριας, πως επιζητείται διαζευτικά να κηρυχθεί παράνομη, άκυρη και χωρίς νομικό αποτέλεσμα, εκτός από την παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει την υποβληθείσα αίτηση, η παράλειψή του να την ικανοποιήσει και να εκδώσει την 10
αιτούμενη άδεια οικοδομής. Η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να εξετάσει την αίτηση, υποδηλοί παράλειψη να αποφασίσει, ενώ η παράλειψή του να ικανοποιήσει την υποβληθείσα αίτηση, σημαίνει παράλειψη να ικανοποιήσει 15
το αίτημα και, επομένως, προσβάλλεται η άρνησή του να εγκρίνει, να εκδώσει, την αιτηθείσα άδεια. Το ότι η αιτήτρια προσβάλλει και την άρνηση του καθ' ου η αίτηση να αποδεχθεί το αίτημά της, προκύπτει και από τους λόγους ακυρότητας που αναφέρονται στην αίτηση.

Υπό τις περιστάσεις, η αιτήτρια δεν μπορεί να επιτύχει στην προσφυγή της γιατί, όσον αφορά την άρνηση, ο καθ' ου η αίτηση, όπως φάνηκε στην υποβληθείσα ένσταση, δεν αρνήθηκε την ικανοποίηση του αιτήματος της αιτήτριας. Τουναντίον, το αίτημά της εγκρίθηκε και η έγκριση αυτή 25
έγινε γνωστή σε αυτήν με την κοινοποίηση της ένστασης στην προσφυγή. Επομένως, ακολουθώντας την υπόθεση *Δήμος Λεμεσού v. Ευαγγέλου* (ανωτέρω), βρίσκω ότι δεν υπάρχει αντικείμενο προς συζήτηση ενώπιόν μου, όσον αφορά την ισχυριζόμενη άρνηση του καθ' ου η αίτηση. 30

Όσον αφορά την παράλειψη, η αιτήτρια έχασε το έννομό της συμφέρον, γιατί, μετά την καταχώρηση της προσφυγής, της ανακοινώθηκε με την ένσταση η εγκριτική απάντηση του καθ' ου η αίτηση και δεν υπάρχει μαρτυρία 35
που να καταδεικνύει πως η αιτήτρια κατά το χρόνο που υπήρχε η παράλειψη, υπέστη οποιαδήποτε ζημιά (βλ. *Kyriakides v. Republic*, 1 R.S.C.C. 68, at p. 77, *Christodoulides & Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 357, *Theophilou v. Improvement Board Yermasoyia* (1985) 3 40
C.L.R. 2016, 2028, *Panayiotopoulou-Toumazis v. Nicosia Municipality* (1985) 3 C.L.R. 2405, *Pierides & Others v. Paphos Municipality* (1986) 3 C.L.R. 1788).

4 Α.Α.Δ. The Overseas People (TOP) Build Ltd v. Δήμ. Στροβόλου Χρυσ/μής, Δ.

Κατά συνέπεια, η προσφυγή απορρίπτεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.